

[Ove Hansen.]

førelse, at vi vil respektere aftalen fra juni-forliget.

Thisted Knudsen: Man må vel erkende, at det var noget af en syrlig anbefaling, det ærede medlem hr. Ove Hansen gav dette lovforslag. Der var lige en bemærkning i hans tale, jeg gerne vil opholde mig ved. Det ærede medlem sagde, at dette lovforslag kun omfatter finansåret 1963-64, og det er jo rigtigt; men det ærede medlem ved vel, at det forlig, han henviste til, og som danner baggrunden for dette lovforslag, ikke indskrænker det til et år, men at det er noget, der i virkeligheden skulle gælde for tid og evighed.

Jeg må betragte dette lovforslag som et også ud fra regeringens synspunkt saglig forsvarligt lovforslag og som udtryk for, at den beskatning, landbrugsjorden efterhånden var kommet ud for, var urimelig, uretfærdig og ikke mere tidssvarende. Jeg går da ud fra, at når regeringen fremsætter et lovforslag af denne beskaffenhed og det ærede medlem hr. Ove Hansen stemmer derfor, kan det ikke være helt tåbeligt. Jeg går ud fra, at det sagligt er sådan, at det ærede medlem tør tage ansvaret for det.

Jeg lægger ikke skjul på, at vi betragter dette lovforslag som et fremskridt, for så vidt angår beskatningen af landbrugsjorden. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi er gået rundt om Jerikos mure og har blæst i basuner for den høje regering — men nu er murene faldet. Hvis det ærede medlem hr. Ove Hansen ville gøre op, hvordan man i Danmark har beskattet landbrugsjorden, ville han se, at først har man en statsgrundskyld og så en amtskommunal grundskyld, der på et vist tidspunkt ganske hensynsløst blev udskrevet efter behov — nu er der et loft; det er rigtigt. Dernæst har man haft en sognekommunal grundskyld; for det fjerde har man i visse tilfælde måttet betale afgiftspligtig grundstigning af landbrugsjord, og hvis man har været så heldig også at have en formue, har man endelig for det femte måttet betale formueskat af sin jord.

Jeg ved ikke, om et skattesystem af denne beskaffenhed, anvendt over for et landbrug, der i meget stor udstrækning får sine økonomiske forhold bestemt ude-

fra, egentlig var tidssvarende og saglig forsvarligt. Jeg tror det ikke. Jeg må altså sige, at vi ser dette lovforslag som et endeligt farvel til statsgrundskylden på landbrugsjorden og til den afgiftspligtige grundstigning. Det er jo sådan med en skat, at den til syvende og sidst mærkes i en eller anden tegnebog, og det, vi skulle undgå herinde, er vel, at skatten mærkes i de flade tegnebøger. Jeg tror, det ærede medlem hr. H. C. Toft kan bekræfte, at de her nævnte former for skat i de allerfleste tilfælde mærkedes i de flade tegnebøger. Derfor er det retfærdigt og rimeligt at fritage landbrugsjorden for denne form for beskatning, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Hvad selve løbetiden angår, fremgår det af ministerens bemærkninger, at det ikke er hensigten at indføre statsgrundskyld for landbrugsjord igen om et år. Det er vel hensigten at gennemføre de tekniske ændringer på det jordbeskatningspolitiske område, som nu engang er nødvendige.

Men der er et andet problem, jeg gerne vil omtale i forbindelse med dette lovforslag. Af ligningsrådets oplysninger fremgår det, at man har foretaget en gennemgang af vurderingerne af landbrugsejendomme i vistnok 20.000 tilfælde med henblik på den afgiftspligtige grundstigning. Ministeren er en så praktisk mand, at han vel må erkende, at det er et meget stort apparat at sætte i gang. Denne omvurdering vil antagelig føre til visse nedsættelser, og vi går ud fra, at den tilbagebetaling, der må finde sted til de pågældende skatteydere, også sker med renter. Jeg har kæmpet nogle gange både med staten og med andre, hvor der fra det offentliges side skulle betales skatter tilbage, og haft meget vanskeligt ved at få renterne med. Men jeg går ud fra, at det ikke er noget større problem at få dem med her. Jeg går også ud fra, at den højtærede finansminister vil se lidt nærmere på disse omvurderinger af landejendomme med henblik på afgiftspligtig grundstigning. Det var vel nok rigtigt at have så klare og præcise regler, at man ikke satte et administrationsapparat som det nuværende i gang, hvor 20.000 landejendomme er under omvurdering. Jeg skal henstille til den højtærede finansminister at tage dette forhold